

Odbor dopravy a silničního hospodářství
oddělení dopravy a správních agend

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne
18.07. 2023

datum

17 července 2023

oprávněná úřední osoba

Mgr. Vlastimil Musil

číslo jednací

KUZL-63167/2023

spisová značka

KUSP-42159/2023/DOP/Mu

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen odvolací orgán), jako orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 10, § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), na základě odvolání obviněného xxxxx (dále jen obviněný) zastoupený advokátem **JUDr. Jiřím Horákem se sídlem Lešetín IV/708, 760 01 Zlín (dále jen zmocněnec)** přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru občanské-správních agend ze dne 14.03.2023, čj. MMZL 057064/2023, spisová značka MMZL-199056/2022-MS-PŘ-OOSA-3152/2022, kterým byl obviněný nepravomocně shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a **rozhodl takto:**

V souladu s § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání xxxxx zamítá a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 14.03.2023, čj. MMZL 057064/2023, spisová značka MMZL-199056/2022-MS-PŘ-OOSA-3152/2022, se potvrzuje.

Odůvodnění:

- [1] Předmětem odvolacího řízení je dopravní nehoda mezi cyklistou a řidičem předjíždějícího vozidla.
- [2] Odvolací orgán nebude podrobně rekapitulovat celý spisový materiál. Podklady pro vydání rozhodnutí zrekapituloval v rozhodnutí správní orgán prvního stupně.
- [3] Dopravní nehoda se stala dne 22.9.2022 v 16:36 hodin ve Fryštáku, na silnici II třídy č. 490, na ulici 6. května, ve směru jízdy od Zlína, a následném odbočování doleva na ulici Potoky, ve směru jízdy na Dolní Ves, kdy cyklista xxxxx neměl dbát zvýšené opatrnosti a při jízdě na elektrokole ohrozil řidiče motorového vozidla Opel Zafira, registrační značky xxxxx, který jel ve stejném směru jízdy, a v danou chvíli cyklistu předjížděl. Řidičem motorového vozidla Opel Zafira registrační značky xxxxx byl xxxxx (dále jen xxxxx). Při jízdě na elektrokole neměl obviněný nasazenu přilbu. Byl poraněn na obličejí a zádech.
- [4] Na vozidle řidiče xxxxx bylo zjištěno poškození pravých předních a pravých zadních dveří. Na jízdním kole obviněného xxxxx byl zjištěn oděr levého řídítka, levé šlapky, krytu řetězu.
- [5] Součástí oznámeného přestupku od policie je fotodokumentace místa dopravní nehody, protokol o nehodě v silničním provozu a úřední záznamy výpovědí účastníků a náhodných svědků dopravní nehody.
- [6] xxxxx byl řidičem vozidla, které se následně střetlo s cyklistou. Při vyšetřování dopravní nehody vypověděl, že jel ve směru jízdy od Zlína na Fryšták po silnici II/490. Při průjezdu křižovatkou Potoky, která je po pravé straně, začal obloukem předjíždět cyklistu a objížděl ho velkým obloukem. Když byl cyklista na jeho úrovni, náhle bez ukazatele směru jízdy začal odbočovat vlevo a narazil do pravého boku jeho vozidla. Je si jistý, že ruka k ukázaní směru nebyla vztyčena. Cyklista se rovněž před odbočením neotočil. Potom začal brzdít a cyklista upadl na vozovku.

- [7] **Ve svědecké výpovědi** xxxxx uvedl, že před dopravní nehodou jel ve směru jízdy z místa svého bydliště do Bystřice pod Hostýnem. Ve Fryštáku došlo k dopravní nehodě s cyklistou. Jel v koloně vozidel kolem 40 km/h, provoz byl poměrně hustý. V jednom okamžiku zaregistroval u pravé přední části svého vozidla cyklistu, který potom narazil do boční části jeho vozidla a upadnul na vozovku. Cyklista do jeho vozidla narazil. Podle něho se nejednalo o předjíždění. Cyklistu zaregistroval při pravé zadní části svého vozidla. Vyjel zprava z nějaké boční cesty a najednou se tam objevil. Mávl rukou a narazil do zadní části jeho vozidla. Ke střetu došlo v pravém jízdním pruhu. Jel ve svém jízdním pruhu. Nebyl najetý do protisměrného jízdního pruhu. Viděl, že cyklista mává rukou. Cyklista levou rukou mírně upaženou mávnul shora dolů. Na to už nemohl reagovat, protože byl v okamžiku, kdy takto mávnul rukou, vedle něho. Jinak nedal cyklista najevo, že chce odbočovat, nijak se nepodíval. Připadalo mu, že se cyklista choval tak, jako by ho neviděl. Bez rozhlédnutí, jakékoliv opatrnosti a bez zastavení. Po nárazu cyklisty zaregistroval, že cyklista upadnul na vozovku. Zastavil a běžel se podívat, co se stalo.
- [8] xxxxx (**dále jen xxxxx**) řídila vozidlo v protisměru jízdy cyklisty a řidiče motorového vozidla. Uvedla, že když projížděla levotočivou zatáčku v klesání k ulici Potoky, viděla vozidlo jedoucí u středu vozovky, ale ve svém jízdním pruhu. Cyklista jedoucí podél okraje komunikace vjel přímo bez rozhlédnutí do vozidla, do kterého z boku narazil. Řidič vozidla zabrzdil a spadl před projíždějící vozidlo. Cyklista neměl na sobě přilbu.
- [9] **Ve svědecké výpovědi** xxxxx uvedla, že jela ve směru od náměstí ve Fryštáku. Viděla až okamžik, kdy došlo ke střetu cyklisty s motorovým vozidlem. Viděla to tak, že cyklista se srazil s osobním motorovým vozidlem, které jelo ve stejném směru jako cyklista v pravém jízdním pruhu. Cyklista spadl před vozidlo. Svědkyně zopakovala, že nemůže popsat způsob jízdy cyklisty před nehodou, protože jej neviděla. Neví tedy, zda cyklista dával znamení o změně směru jízdy, neví, zda si najížděl ke střetu vozovky nebo jak před nehodou jel, protože toto neviděla.
- [10] xxxxx (**dále jen xxxxx**) byl řidičem vozidla, který jel od Zlína ve směru na Fryšták, jel za vozidlem řidiče xxxxx a za cyklistou xxxxx ve stejném směru jízdy. Policii vypověděl, že cyklistu ze svého pohledu moc neviděl před střetem, ale jakmile vozidlo vybočilo až za středovou čáru a začalo cyklistu předjíždět, tak cyklista zdvihl levou ruku na znamení odbočení, kdy tuto ruku zdvihl až těsně před odbočením. Cyklista se ani neohlédl vzad, zda něco jede a začal odbočovat vlevo. Vozidlo řidiče bylo v tuto chvíli již vedle cyklisty. Řidič vozidla předjížděl cyklistu v celkem velkém oblouku, kdy levá část vozidla byla až za středovou čárou. Po střetu s pravou boční částí vozidla cyklista upadl na vozovku. Cyklista byl bez helmy.
- [11] **Ve svědecké výpovědi** xxxxx vypověděl, že ve Fryštáku jel asi pět metrů za osobním motorovým vozidlem, které mělo následně dopravní nehodu s cyklistou. Mezi nimi žádné jiné vozidlo nejelo. Cyklistu zaregistroval poprvé až v okamžiku, kdy byl předjížděn motorovým vozidlem a viděl cyklistu, který v tomto okamžiku vyjížděl a vybočoval od pravé krajnice. Ve výhledu mu nic nebránilo, bylo pěkné počasí a slunečno. Svědek zopakoval, že cyklistu zaregistroval, když byl předjížděn a náhle vybočil od krajnice. Nevybavil si, zda cyklista dával znamení o změně směru jízdy. Řidič vozidla před ním jel normálně, plynule a potom začal cyklistu předjíždět. Neví, zda řidič dával znamení o změně směru jízdy. Při předjíždění najel řidič svým vozidlem do protisměrného jízdního pruhu. Při předjíždění cyklisty motorovým vozidlem nezaznamenal nic neobvyklého. Svědek doplnil, že by se asi choval jinak a cyklistu by nepředjížděl v křižovatce.
- [12] **Obviněný Xxxxx Xxxxx** policii vypověděl, že před dopravní nehodou chtěl odbočit vlevo. V křižovatce se otočil, dal ruku, jako ukazatel směru jízdy a proto, že vozidlo jedoucí za ním bylo ještě daleko, začal odbočovat vlevo. V tento okamžik narazil do vozidla z boku a upadl na silnici. Podle jeho názoru je viníkem dopravní nehody řidič motorového vozidla, který jel rychle.
- [13] **Obviněný na ústním jednání** u správního orgánu vypověděl, že když jel, tak se díval za sebe a viděl dvě vozidla. Jedno tmavé a druhé světlé a asi na úrovni svislé dopravní značky označující hlavní silnici byl předjížděn tmavým vozidlem. Najel blíže k pravému okraji vozovky, protože chtěl oběma vozidlům umožnit, aby ho předjela. Předjelo ho pouze tmavé vozidlo. Asi v úrovni hasičské zbrojnice se opět otočil, otočil hlavu doleva a podíval se za sebe, neví na jak dlouho, ale viděl bílé vozidlo asi ve stejné vzdálenosti jako před mostem. V místě, kde měl výhled do ulice Dolnoveské, tak dal znamení o změně směru jízdy tak, že levou rukou upažil. Znamení dával krátkou dobu, možná jednu nebo dvě vteřiny. Začal najíždět ke středové čáře a došlo ke střetu s motorovým vozidlem. Narazil do vozidla levou částí těla a byl v domnění, že do předního levého blatníku vozidla. Po nehodě ztratil vědomí.

- [14] Správní orgán prvního stupně na základě shromážděných důkazů uznal obviněného xxxxx vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s § 21 odst. 1 téhož zákona. Přestupku se dopustil obviněný tím, že jako řidič jízdního elektro kola při jízdě po ulici 6. května, ve směru jízdy od Zlína, a následném odbočování doleva na ulici Potoky, ve směru jízdy na Dolní Ves, nedbal zvýšené opatrnosti a ohrozil řidiče osobního motorového vozidla tovární značky Opel Zafira, registrační značky xxxxx, který jel ve stejném směru jízdy, a v danou chvíli cyklistu předjížděl, v důsledku čehož došlo ke střetu levé části elektro kola s pravou částí karoserie motorového vozidla s následným pádem cyklisty na vozovku a způsobení těžkého zranění cyklisty a hmotné škody na obou vozidlech.
- [15] Za spáchání přestupku uložil správní orgán prvního stupně obviněnému dle zákona o silničním provozu s odkazem na zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon o odpovědnosti za přestupky) správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč. Dále byl obviněný zavázán k povinnosti nahradit státu náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
- [16] Proti rozhodnutí podal obviněný včasné odvolání prostřednictvím zmocněnce. Navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil k novému projednání.
- [17] Podle § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu platí [*Při odbočování na křižovatce nebo na místo ležící mimo pozemní komunikaci musí řidič dávat znamení o změně směru jízdy; při odbočování nesmí ohrozit řidiče jedoucí za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti*]. Uvedená povinnost se týká řidičů všech vozidel a platí i pro cyklisty, kteří se rozhodnout vyjet ze směru své jízdy a odbočit vlevo.
- [18] Přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu se dopustí v silničním provozu fyzická osoba tím, že jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
- [19] Obviněný se v odvolání dovolává porušení zákonných povinností na straně řidiče motorového vozidla xxxxx. Konkrétně obviněný vyjadřuje domněnku, že řidič motorového vozidla xxxxx porušil ustanovení § 17 odst. 5 písm. e) a § 17 odst. 6 zákona o silničním provozu.
- [20] K námitce odvolací orgán uvádí, že i kdyby tomu tak bylo a řidič motorového vozidla se přestupkového jednání dopustil, nevylučovala by tato okolnost odpovědnost obviněného Xxxxxa Xxxxe za porušení vytýkané povinnosti stanovené § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu. Je tomu tak proto, že odpovědnost každého účastníka dopravní nehody je ve vztahu k dodržení nebo porušení pravidel silničního provozu posuzována individuálně; srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 2 As 54/2009 „*Stěžovatel naplnil skutkovou podstatu předmětného přestupku již tím, že porušil výše uvedenou zákonnou povinnost dbát při odbočování zvýšené opatrnosti a neohrozit řidiče jedoucí za ním, přičemž důsledkem byla dopravní nehoda se škodou předpokládanou skutkovou podstatou daného přestupku. Na této skutečnosti by nic neměnila ani případná zjištění, že i druhý účastník dopravní nehody se rovněž dopustil protiprávního jednání. **Pro posouzení skutkové podstaty dopravního přestupku, kterého se dopustil stěžovatel, je bez významu, zda se dopravního přestupku dopustil i další účastník dopravní nehody (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 5 As 38/2003 - 38, dostupný na www.nssoud.cz)***“.
- [21] Jinými slovy, pokud by se prokázalo také porušení povinnosti na straně řidiče motorového vozidla, šlo by nanejvýš o možné spoluzavinění na vzniku dopravní nehody.
- [22] Odvolací orgán považuje za vhodné dále doplnit, že podstata této věci nespočívá v tom, kdo zavinil dopravní nehodu. Úkolem odvolacího orgánu bylo jen posoudit, zda správní orgán dostatečně prokázal, že se obviněný dopustil přestupku podle § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu ve spojení s § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Způsobení dopravní nehody není znakem jeho skutkové podstaty. Z toho také plyne, že porušení § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu obviněným automaticky neznamená, že to byl právě obviněný, kdo dopravní nehodu způsobil. Jde pouze o to, zda obviněný při vyjetí od kraje pozemní komunikace spojeného se záměrem odbočit vlevo na vedlejší pozemní komunikaci zaviněně ohrozil řidiče jedoucího za ním a potažmo i sebe a dbal při tomto manévru zvýšené opatrnosti.
- [23] Ve vztahu k možnému porušení § 17 odst. 5 písm. e) zákona o silničním provozu [*Řidič nesmí předjíždět dává-li řidič vpředu jedoucího vozidla znamení o změně směru jízdy vlevo a není-li možné předjetí vpravo podle odstavce 1 nebo předjetí v dalším volném jízdním pruhu vyznačeném na vozovce*

v *tomtéž směru jízdy*] vyjadřuje obviněný názor, že řidič zahájil předjíždění poté, co přehlédl, že dával obviněný včas znamení o změně směru jízdy vlevo, v důsledku čehož došlo ke střetu vozidel.

- [24] Neexistuje žádný důkaz, který by objektivně prokazoval, že obviněný cyklista dával znamení o změně směru jízdy vlevo v takové době a čase, kdy znamení o změně směru mohl řidič motorového vozidla vidět a předjíždění cyklisty přerušit. Naopak všechny svědecké výpovědi nezávisle na sobě prokazují, že obviněný dal znamení o změně směru jízdy způsobem mávnutí paží až v okamžiku, kdy již řidič motorového vozidla cyklistu předjížděl a byl vedle cyklisty, nikoliv za ním. Tvrzení obviněného, že se řidič dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu ve spojení s § 17 odst. 5 písm. e) téhož zákona je pouze nepodloženou spekulací.
- [25] Shodně pak nazírá odvolací orgán na námitku obviněného, že řidič motorového vozidla porušil ustanovení § 17 odst. 6 zákona o silničním provozu, tj. že řidič nedodržel bezpečný odstup od cyklisty při předjíždění [*Při předjíždění cyklisty je řidič motorového vozidla povinen dodržet bezpečný boční odstup. Bezpečným bočním odstupem při předjíždění cyklisty se rozumí vzdálenost mezi nejbližšími okraji motorového vozidla, přípojného vozidla nebo nákladu a jízdního kola, přívěsného vozíku nebo cyklisty nejméně 1,5 m. V místě s nejvyšší dovolenou rychlostí nepřevyšující 30 km.h-1 je vzdálenost bezpečného bočního odstupu při předjíždění cyklisty podle věty druhé nejméně 1 m*].
- [26] Obviněný svoji námitku čerpá z rozdílného obsahu svědecké výpovědi Xxxxx a Xxxxx. Zatímco Xxxxx vypověděl, že řidič motorového vozidla před střetem byl najetý s vozidlem v protisměru jízdy, tak svědkyně xxxxx vypověděla, že byl řidič motorového vozidla při předjíždění ve svém jízdním pruhu.
- [27] K námitce odvolací orgán uvádí, že zákon o silničním provozu v § 17 odst. 6 zákona o silničním provozu vyžaduje odstup nejméně 1,5 m od cyklisty. Jinými slovy tedy při prokazování uložené povinnosti zákonem musí existovat objektivní důkaz, že řidič motorového vozidla vzdálenost nedodržel a cyklistu předjížděl ve vzdálenosti menší než 1,5 m. Takový důkaz ovšem spisový materiál nenabízí a už ani nabídnout nemůže. Jak jízdní kolo, tak i motorové vozidlo bylo v době dopravní nehody mimo nehodové postavení, což vyplývá z protokolu o dopravní nehodě. Pro odvolací orgán je zásadní výpověď svědka Xxxxx, který jel přímo za vozidlem řidiče xxxxx a celou situaci měl doslova jako na dlani, protože měl dobré výhledové poměry a mezi jeho vozidlem a vozidlem xxxxx nebylo žádné jiné vozidlo a řidič Xxxxx jel za vozidlem xxxxx již od Zlína. Naproti tomu svědkyně Xxxxx mijela vozidlo v protisměru jen krátký okamžik a ani si tak nemusela všimnout, že si řidič protijedoucího vozidla Xxxxx Xxxxx najíždí do protisměru, aby předjel cyklistu. Svědecká výpověď xxxxx, který obviněného cyklistu předjížděl, byla doplněna o naprosto nezávislou a nezaujatou výpověď svědka Xxxxx, který potvrdil, že řidič před ním předjížděl cyklistu s dostatečným bočním odstupem.
- [28] Správní orgán prvního stupně rozhodně nepochybil, když proti řidiči Xxxxxu ani nezahájil přestupkové řízení. Tento řidič se totiž žádného přestupkového jednání ani nedopustil.
- [29] Neopodstatněná je pak námitka obviněného, že správní orgán prvního stupně neučinil žádný závěr z krevní stopy na silnici uvedené v protokolu o nehodě v popisu stop jako číslo 1.
- [30] Krevní stopa zachycená v protokolu dopravní nehody pod číslem 1 dokazuje, že se obviněný cyklista při dopravní nehodě zranil, protože na vozidle neměl přilbu. Žádné další skutečnosti týkající se předstřetového děje z ní nelze dovozovat.
- [31] Námitka obviněného není důvodná.
- [32] Obviněný dále namítá, že nebyla spolehlivě vyvrácena jeho obhajoba v tom, že si před změnou směru jízdy od pravého okraje silnice řádně zkontroloval situaci za sebou, viděl předmětné vozidlo jet stejnou rychlostí za sebou v přímém směru jízdy v dostatečné vzdálenosti a po dání znamení o změně směru jízdy zahájil odbočování. Jinými slovy podle verze obviněného bylo znamení o změně směru jízdy signalizováno včas. Byl to řidič xxxxx, který do jeho kola narazil.
- [33] Námitka obviněného není důvodná.
- [34] Odvolací orgán musí korigovat výpověď svědka xxxxx, který při podání vysvětlení policii uvedl, že cyklistu *objížděl*. Ve svědecké výpovědi také svědek uvedl, že nešlo o předjíždění, ale o to, že do jeho vozidla cyklista narazil.

- [35] Řidič, který se vyhýbá jinému pomalu jedoucímu vozidlu toto vozidlo předjíždí a jeho chování je třeba hodnotit optikou § 17 zákona o silničním provozu. O objíždění ve smyslu § 16 zákona o silničním provozu se jedná v případě, že se řidič vyhýbá pevné překážce nebo vozidlu, které zastavilo nebo stojí.
- [36] Správní orgán prvního stupně zohlednil odvolací námitku, že nebyl vyslechnut xxxxx Xxxxx tak, že v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu¹ výslech svědka provedl v přítomnosti zmocněnce obviněného.
- [37] Vhled do průběhu dopravní nehody přinesla svědecká výpověď xxxxx, který byl v duálním postavení svědka/poškozeného a svědecká výpověď Xxxxx. Prostřednictvím těchto důkazů má odvolací orgán za prokázané, že obviněný zahájil odbočování vlevo od pravé strany pozemní komunikace vyjetím, aniž by se přesvědčil o dopravní situaci za sebou. xxxxx Xxxxx popsal chování cyklisty tak, že cyklista mávl rukou a narazil do zadní části jeho vozidla. Cyklista nedal najevo, že chce odbočovat a nijak se nepodíval, bez rozhlédnutí, jakékoliv opatrnosti a bez zastavení. Výpověď Xxxxx Xxxxx koresponduje s obsahem svědecké výpovědi Xxxxx, který byl náhodným svědkem celé dopravní nehody, jel za vozidlem xxxxx a na výsledku řízení není ani nijak zainteresován, na rozdíl od xxxxx. V případě xxxxx bylo možné usuzovat, že jeho svědectví má omezenou vypovídací hodnotu, neboť může být subjektivně zbarveno právě tím, že byl zároveň i poškozeným při dopravní nehodě. Podle svědecké výpovědi Xxxxx vyjel cyklista od pravé strany pozemní komunikace vlevo náhle a neočekávaně, a to už v době, kdy řidič vozidla před ním cyklistu předjížděl. Svědecká výpověď Xxxxx potvrdila svědectví xxxxx. Případná snaha xxxxx vypovídat záměrně a cíleně ve svůj prospěch se neprokázala.
- [38] Stranou pozornosti odvolacího orgánu nemohla zůstat ani výpověď svědkyně Xxxxx. Ta sice při podání svědecké výpovědi uvedla, že si podrobně nevzpomíná na způsob jízdy cyklisty. Vypověděla, že viděla je náraz. Při podání vysvětlení policii ale uvedla, že cyklista vjel přímo bez rozhlédnutí do vozidla, do kterého z boku narazil. Tento rozpor ve výpovědích Xxxxx přičítá odvolací orgán časovému odstupu mezi výpovědí u policie a podáním svědecké výpovědi. Xxxxx podala výpověď policii telefonicky dne 17.10.2022, tedy s odstupem cca jednoho měsíce po dopravní nehodě, které byla svědkem. Svědeckou výpověď podala dne 11.01.2023, tedy s odstupem čtyř měsíců po dopravní nehodě. Je tak pochopitelné, že s během času se svědkyni xxxxx vytratily z paměti některé dílčí okolnosti dopravní nehody. Přesto má odvolací orgán za to, že k její výpovědi zachycené v úředním záznamu lze v tomto případě přihlídnout. Judikatura Nejvyššího správního soudu akceptuje, že při rozporech mezi podaným vysvětlením a svědeckou výpovědí osoby lze vypořádat odkazem na obsah úředního záznamu, a to za předpokladu, že osoba, která vysvětlení podávala, byla vyslechnuta jako svědek a skutkové okolnosti zkoumaného přestupkového děje nevycházejí výhradně z úředního záznamu o podání vysvětlení².
- [39] Dalším, tentokrát nepřímým důkazem o tom, že obviněný začal odbočovat vlevo v době, kdy již byl předjížděn motorovým vozidlem, dokumentují stopy poškození na vozidle řidiče Xxxxx Xxxxx. Podle fotodokumentace a protokol o dopravní nehodě bylo vozidlo poškozeno v úrovni zadních pravých dveří, na kterých je vidět černá šmouha od levého řídicího kola. Zjištěné stopy poškození na levém řídicím kole a pravých zadních dveřích spolu vzájemně korespondují. Kdyby měl řidič Xxxxx Xxxxx do cyklisty narazit, jak tvrdí obviněný, nebudou škody v zadní části dveří, ale stopy poškození se na vozidle projeví v pravé přední části; viz str. pátá, odstavec čtvrtý rozhodnutí správního orgánu prvního stupně *„dle správního orgánu o tom, že obviněný započal manévr odbočování vlevo v době, kdy jej řidič motorového vozidla již předjížděl, svědčí i zřetelný ořez na pravých zadních dveřích motorového vozidla, který byl způsoben chráničem levé části řídicího kola z černé gumy. Charakter a výškové umístění ořezů a výška řídicího kola vzájemně korespondují a dle správního orgánu prokazují, že došlo ke střetu těchto dvou částí vozidel. Ořez na pravých zadních dveřích motorového vozidla je zobrazen na fotodokumentaci na fotkách číslo 33 a 34 (...)“*.
- [40] Shromážděné důkazy vedou k jednoznačnému závěru, že obviněný porušil ustanovení § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu. Chování obviněného bezprostředně před střetem s projíždějícím vozidlem bylo nedbalostní, což je dostačující forma zavinění pro spáchání přestupku na úseku zákona o silničním

---

¹ Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. **Podle okolností dále doplní řízení.** Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřijatelné.

² Srov. rozsudek čj. 1 As 34/2010.

provozu. Zákon nevyžaduje, aby byl prokázán úmysl; srov. § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky [Kodpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění]. Přestupek spáchal obviněný minimálně v intencích nedbalosti nevědomé ve smyslu § 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky [Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl]. Obviněný xxxxx při vyjíždění od pravé krajnice směrem vlevo se řádně nerozhlédl za sebe, nepřesvědčil se, jestli může najet k prostřední části pozemní komunikace a odbočit vlevo. Cyklista odbočení vlevo jednoduše podcenil. Odvolací orgán má za prokázané, že cyklista znamení o změně směru jízdy dával signálem mávnutí ruky. U tohoto díličího rozporu aplikoval odvolací orgán zásadu *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného) a zohlednil výpověď obviněného, že znamení o změně směru jízdy dával. To ovšem pro zachování bezpečnosti a plynulosti silničního provozu nemohlo stačit. Obviněný se rozhodl provést úkon, který byl spojen s křížováním jízdní dráhy vozidel, které ve stejný okamžik jely vedle něho nebo za ním. Proto byl povinen se zachovat tak, aby neohrozil zdraví a život svůj ani ostatních účastníků silničního provozu. Kromě signálu pro změnu směru jízdy měl obviněný otočením hlavy se přesvědčit o situaci za sebou, nebo na jízdním kole zastavit a přesvědčit se, zda může odbočení vlevo bezpečně provést. Kdyby si obviněný tyto své povinnosti splnil, ke střetu s předjíždějícím vozidlem by nedošlo. Předestřené závěry korespondují s výpovědí xxxxx, že cyklista se choval tak, jako by ho neviděl (míněno motorové vozidlo xxxxx-pozn. odvolacího orgánu).

- [41] Ve shodě s odvolacím orgánem vyhodnotil důkazy také správní orgán prvního stupně v rozhodnutí na straně páté, v odstavci třetím „*dle správního orgánu se cyklista dostatečně neohlédl, nejednal bezpečně, nesnažil se, aby neohrozil jiné účastníky provozu, ačkoliv s ohledem na situaci v provozu musel vědět, že za ním jede motorové vozidlo. Obviněný měl vyhodnotit, zda za ním jedoucí vozidlo zpomaluje nebo zastavuje a dává mu přednost, což mohl dovodit i ze situace, kterou za sebou slyšel. Dle správního orgánu je běžné, že cyklista nezačne odbočovat na křižovatce doleva, aniž by si nebyl vědom toho, že jej v dané chvíli jiná vozidla nepředjíždí*“.
- [42] Pokud se týká videozáznamů, které zmocněnec obviněného nechal založit do spisu po výslechu svědka xxxxx dne 03.05.2023, nemají podle odvolacího orgánu tyto záznamy žádnou vypovídající hodnotu. Zmocněnec tvrdí, že videozáznamy prokazují situaci na pozemní komunikaci ve směru od Zlína na Fryšták a je na nich vidět vozidlo xxxxx a jízdu cyklisty. Identitu s vozidlem xxxxx dovozuje zmocněnec z markant vozidla.
- [43] Odvolací orgán k videozáznamům uvádí, že po jejich zhlédnutí lze s jistotou určit pouze to, že byly pořízeny dne 22.09.2022 v 15:16 hodin. Přitom dopravní nehoda se stala v 16:36 hodin, tedy o hodinu později. Videozáznamy BFAV6305 a REVW8061.mov zachycují vozidla, která projíždějí podle obviněného ve směru od Zlína na Fryšták. V jednom případě se na videozáznamu mihne jízdní kolo, které předjíždí jiné vozidlo. Nic dalšího z videozáznamů nevyplývá, průběh nehodového děje nedokumentují. Řidič vozidla na videozáznamu předjíždí cyklistu bezpečně a ke střetu nedochází. Přitom podle shromážděných důkazů cyklista narazil do vozidla xxxxx bezprostředně v okamžiku, kdy vyjel od pravé strany pozemní komunikace vlevo ke středové dělicí čáře. Kdyby mělo být vozidlo na videozáznamu totožné s vozidlem xxxxx, bude také videozáznam dokumentovat průběh nehodového děje, což se nestalo. Videozáznamy proto nemají žádnou vypovídající hodnotu.
- [44] V ostatním (pokuta, náklady řízení, vypořádání důkazních návrhů) se odvolací orgán odkazuje na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
- [45] Z výše uvedených důvodů odvolací orgán odvolání obviněného xxxxx zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu, potvrdil.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

Mgr. Vlastimil Musil
referent odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1 x JUDr. Jiří Horák, advokát - DS

2 x Magistrát města Zlína, odbor občansko správních agend-po nabytí PM

1 x spis KÚZK